

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Nordiske Smaadigte

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 4. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1838_601-txt-shoot-idm1223.pdf (tilgået 03. juni 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Dværgene var, som Man veed, Bjerg-Puslinger, hvis Høvdinger hedd *Durin* og *Dvalin*, og de var meget nævenyttige, saa der fandtes ikke Mage til de Sværd og Ringe og allehaande Smykker, som de kunde smede og lave, ja, ikke Nok med det, men de var ogsaa udlærde *Rune-Mestere*, og forstod den sorte Konst fra Grunden af, hvorover det Smaatøi kom i stor Anseelse ikke blot hos Jetter, men selv hos Aser og Mennesker! Det lod ogsaa mangan Gang til, som Dværgene holdt hverken med Brud eller Beiler, men passede kun deres Dont, og tjende med lige god Villie Enhver, som skattede deres Konst og vilde fornøie dem for deres Umage, enten paa Fordelens eller paa Ærens Vegne, men i Grunden var de dog altid paa *Jetternes Side*, som Man ogsaa nok kan slutte sig til af den Daarlighed de havde, saa de kunde aldrig taale, Solen skinnede paa dem, men blev saa til Steen, som de stod. Naar de derfor selv med deres gode Villie gjorde noget Konstværk enten til Aser eller til Mennesker, var der dog gjerne en Hage ved, som ved Skaftet paa *Mjølner*, gjort saa *kort*, at *Thor* knap kunde faae Hold paa det og nødtes til at bukke sig, hvergang han slog til. Man veed jo nok, der er en heel Fortælling om, at det var en slem Spyflues Skyld, der satte sig paa Dværgens Næse, mens *Mjølner* var i Arbeide, og som han tilsidst ikke kunde bare sig for at smække til, hvorved han tabte et kostbart Øieblik; men det være nu som det vil, saa var der dog en slem Lyde ved alle de Konststykker, Aserne fik af de vittige Dvæрге, thi selv den berømte Snekke *Bladvending*, som havde altid Vinden med sig og kunde rumme alle Aser og Valhals Gjæster, skjøndt Man kunde lægge den sammen som en *Bog* og putte den i Lommen, vil Man sige, havde den Lyde, at hvem der først kom paa den, kom aldrig af den igjen.